



# KONCERTNI | ATELJE

DRUŠTVO SLOVENSКИH SKLADATELJEV  
SOCIETY OF SLOVENE COMPOSERS

v sodelovanju s ciklom  
Zvokotok Zavoda Sploh  
in RTV Slovenija



Luka JUHART – *akordeon*

## PROGRAM

Nenad Firšt, Neville Hall, Tilen Lebar,  
Luka Juhart/Mauricio Valdés San Emeterio,  
Matej Bonin

DANZA  
Allegro (1 = 120 ca.)

**Sreda, 2. decembra 2020, ob 20.00**

RTV Slovenija, Studio 13

**WWW.DSS.SI**

## PROGRAM

### Nenad FIRŠT

*VSAKA STRAST JE SPOMIN za akordeon\**

### Neville HALL

*ET J'ENTENDIS DES VOIX za akordeon*

### Tilen LEBAR

*STATICOTION za akordeon in elektroniko v živo\**

### Luka JUHART/Mauricio VALDÉS SAN EMETERIO

*COUPERONA za akordeon in posnetek\**

### Matej BONIN

*ONE MAN BAND II za akordeon, posnetek in efekte\**

## O POUSTVARJALCU...

**Luka JUHART** je glasbenik, akordeonist in pedagog, ki se že vrsto let neutrudno posveča sodelovanju s sodobnimi skladatelji, pri njih naroča nova dela, skupaj z njimi vstopa v ustvarjalne dialoge in tako je do danes sam ali v različnih zasedbah pripravil vsaj 60 krstnih izvedb novih del. Redno sodeluje z Urošem Rojkom in Vinkom Globokarjem, slednjemu je tudi posvetil skladbo hrUP. Pogosto je sodeloval tudi s T. Larcherjem, C.-S. Mahnkopffom, E. Demetzem, K. Huberjem, V. Žurajem, M. Boninom, A. Fuentesom in številnimi drugimi skladatelji. Po drugi strani pa še vedno redno izvaja baročno glasbo, med drugimi s Camerato Zürich, T. in P. Demengo, C. Bossertom in V. Jacobsonom.

Zanimivo raznolike in raznorodne so tudi ustanove in prostori, v katerih Luka Juhart posreduje svoje delo in delo sodobnih skladateljev. Igral je že v elitnih dvorinah, kot so Alice Tully Hall v New Yorku, Koncertna dvorana luzernskega KKL, Royal Albert Hall, Elbphilharmonie v Hamburgu, Philharmonie v Parizu, Concertgebouw v Amsterdamu, Musikverein na Dunaju in Tonhalle v Zürichu. Pa vendar je eden tistih vse številčnejših instrumentalistov, ki glasbene estetike in tradicionalne podlage svoje igre ne vežejo le na tradicionalna okolja in prostore glasbene umetnosti. Redno sodeluje z Zavodom Sploh, ki se osredinja predvsem na svobodno improvizirano glasbo in na okolja, ki so bližje glasbenemu undergroundu. Pri Zavodu Sploh in mali neodvisni založbi l'innomable je izšla njegova prva plošča *Dialog*, naslednja *Deconstructing Accordion* v koprodukciji Zavoda Sploh in založbe NEOS, njegove izvedbe pa so se pojavile še v NEOSovi zbirki posnetkov z Donaueschingenskih glasbenih dnevov, avtorski plošči E. Demetza, v izboru izvedb z belgijskega festivala Transit ter na izdajah založb ZKP Radiotelevizije Slovenija, Pogus in Helbling.



\* krstna izvedba

Sodeloval je pri izvedbah več glasbeno-performativnih del B. Šaljić Podešva – tudi v sodelovanju z Orkestrom Slovenske filharmonije in dirigentom B. Furrerjem. Tu so še nastopi na uglednih evropskih festivalih, med drugimi tudi londonski BBC Proms, Festival Luzern, Klang-spuren v avstrijskem Schwazu, Varšavska jesen, Transit v belgijskem Leuvnu, November Music v nizozemskem s'Hertogenboschu, nastop v okviru Združenja za komorno glasbo v Lincolnovem centru ter sodelovanja z orkestri. Poleg že omenjenih je igral še z Orkestrom Leipziškega Gewandhausu, Simfoničnim orkestrom BBC s Škotske, radijskim orkestrom ORF z Dunaja, z Münchenskim komornim orkestrom, Nemškim radijskim simfoničnim orkestrom iz Saarbrückna, Orkestrom salzburškega Mozarteuma in ansambloma Windkraft in Aventure.

Je izredni profesor na Akademiji za glasbo v Ljubljani, kjer vodi katedro in Studio za sodobno glasbo. S Studiem pomaga širiti in poglobljati pogled v različne smeri nove glasbe. Za svoje delo na Akademiji za glasbo je Luka Juhart leta 2015 prejel Svečano listino za izjemne pedagoške in raziskovalne dosežke Univerze v Ljubljani. Pred kratkim pa je prejel tudi Prešernovo nagrado za umetniške dosežke zadnjih treh let.

Študiral je na Državni visoki šoli za glasbo v nemškem Trossingenu v razredu prof. H. Notha, h kateremu je odšel po opravljeni Glasbeni gimnaziji v Mariboru pri prof. A. Lorberju. Podiplomski študij je v mojstrskem razredu prof. S. Hussonga na Visoki šoli za Glasbo v Würzburgu zaključil leta 2008.

## ... O SKLADTELJIH IN NJIHOVIH DELIH

### Nenad FIRŠT (1964)

Po študiju kompozicije pri prof. Danetu Škerlu in violine pri prof. Roku Klopčiču na Akademiji za glasbo v Ljubljani, se je izpopolnjeval na mednarodnih tečajih za komorno glasbo in kompozicijo na Madžarskem in v Franciji. Deloval je kot violinist zagrebškega godalnega kvarteta Sebastian, predsednik Glasbene mladine Slovenije in umetniški vodja Mednarodnega tabora GMS in vodja glasbene dejavnosti na Zavodu Celeia Celje, zaposlen pa je kot generalni sekretar Glasbene mladine Slovenije. Od leta 1988 je umetniški vodja in dirigent Celjskega godalnega orkestra. Do sedaj je bilo na koncertih in festivalih v Evropi, Severni in Južni Ameriki, Aziji in Avstraliji predstavljeno več kot sto dvajset Firštovih solističnih, komornih in simfoničnih del, s svojimi skladbami pa je prisoten na tridesetih ploščah uglednih domačih in tujih umetnikov in ansamblov. Za svoje delovanje je prejel več nagrad in priznanj, med drugimi Prešernovo nagrado Akademije za glasbo v Ljubljani (za skladbo *III. godalni kvartet*), Prešernovo nagrado občine Celje (za celovito podobo glasbenega ustvarjalca) in leta 2009 nagrado Prešernovega sklada (za skladateljski opus zadnjih dveh let). Od leta 2010 je predsednik Društva slovenskih skladateljev.



### VSAKA STRAST JE SPOMIN

Naslov skladbe *Vsaka strast je spomin* je povzet po uvodnem verzu pesmi Slonje pokopališče iz pesniške zbirke Salsa in je glasbeni poklon Alojzu Ihanu, čigar poetična govora in aforističen, ihanovsko minimalističen izraz me spremlja in nagovarja že vrsto let. Dramaturški lok glasbenega dogajanja se po izhodiščni improvizacijski tematiki razvija v intenzivnih liričnih in meditativnih, a tudi strastnih situacijah. Skladba je posvečena izjemnemu umetniku Luki Juhartu, zato sem se tudi ustvarjanja lotil s strastjo, spominjajoč se najin角度 dragocenih srečanj in navdihujočih druženj.

## Neville HALL (1962)

Neville Hall (r. 1962, Wellington, Nova Zelandija) je študiral kompozicijo pri Johnu Rimmerju in Johnu Elmslyju na Univerzi v Aucklandu. Študij je nadaljeval v Evropi na mojstrskih tečajih pri Francu Donatoniju, Witoldu Lutoslawskem in Brianu Ferneyhoughu. Od leta 1993 živi v Sloveniji kot svobodni skladatelj. Njegova dela izvajajo po Evropi, ZDA, Aziji, Avstraliji in Novi Zelandiji, na festivalih, kot so Svetovni glasbeni dnevi ISCM (Dunaj 2013, Tongyeong 2016, Peking 2018), Pan Music Festival (Seoul 2017), Zagrebški bienale (2003) in Festival Slowind (2005, 2010, 2016).

Neville Hall je za svoje delo prejel številne nagrade in priznanja na mednarodnih tekmovanjih, med drugim Častno omembo na 16. mednarodnem natečaju Luigi Russolo (1994) in Priporočeno skladbo na pariškem Rostrumu skladateljev UNESCO (2001).



## Tilen LEBAR (1993)

Tilen Lebar je saksofonist in skladatelj, rojen v Murski Soboti. Po končanem Konservatoriju za glasbo in balet v Mariboru pod mentorstvom Petra Krudra je študij saksofona nadaljeval na Akademiji za glasbo Univerze v Ljubljani, kjer je diplomiral v razredu Matjaža Drevenška in nadaljeval magistrski študij saksofona v razredu Mihe Rogine in Matjaža Drevenška. Od leta 2016 se je redno izobraževal v kompozicijskem razredu Uroša Rojka na ljubljanski akademiji. V letu 2019 je magistrski študij kompozicije nadaljeval na Kraljevem konservatoriju v Den Haagu (Nizozemska) v razredih Petra Adriaansa, Cornelisa de Bondta in Guusa Janssena.

Je predstavnik mlajše generacije glasbenikov in je dejaven predvsem na področju komponiranja komornih del, poustvarjanja del mlajših avtorjev, v polju improvizirane glasbe in interdisciplinarnih umetnosti. Njegova dela izkazujejo poglobljeno poznavanje izrednih inštrumentalnih tehnik, barvne skladnosti, detajlnih struktur in zvočnih tinktur, ki se kompletno izražajo v njegovem osebostnem izrazu in predvsem v introvertiranosti njegove glasbe, ki je bila deležna izvedb v Estoniji, Švici, Avstriji, Nemčiji, Italiji, Sloveniji, na Hrvaškem in Nizozemskem. Je prejemnik štipendije Ministrstva za kulturo Republike Slovenije za podiplomski študij kompozicije na Kraljevem konservatoriju v Den Haagu na Nizozemskem.



## ET J'ENTENDIS DES VOIX

Koncept rasti, po katerem je umetnikov celotni opus proces nenehnega kopanja in poglobljenega odkrivanja, izčiščevanja ideje s postopnim izganjanjem vsega, kar ji je tuje in je zato neavtentično, sem prevzel večinoma iz likovne umetnosti. V glasbi predstavlja takšen proces delo Antona Weberna. Ob tem, ko se brusi neka ideja, pa se včasih ponudijo nove in nepričakovane poti raziskovanja. Takšen primer je skladba *et j'entendis des voix* za solo harmoniko, v kateri sem ubral formalni pristop, ki se nekoliko razlikuje od postopka »mreženja dogodkov«, značilnega za večino mojih del. V skladbi je mogoče prepoznati več snopov, od katerih se vsak postopoma razvija in raste v času. Ti različni glasbeni snopi se nato prepletejo tako, da se jih nekaj pojavi v ospredju, toda vedno šele v kasnejši fazi preobrazbe. Celotno formo skladbe zaokroža serija dolgih akordov, katerih gibanje pretežno določajo akustične lastnosti samega inštrumenta.

## STATICOTION

V sestavljenki besed statika in gibanje, ki v angleški različici *Staticotion* sestoji iz delov besed static in motion, ravno ti dve imenujmo jih entiteti, se realizirata skozi naravo celotnega dela. *Staticotion* giblje tako hektične ali bolje rečeno premikajoče se dele v izredno mirujoče se zvočne elemente, ki se skozi celotni sestoj vračajo in s tem preprečujejo, da bi se seznanili s konstantno razvijajočo se formo. V prvotnosti je sestoj atipičen in temelji na našem kratkotrajnem spominu, ki nam omogoča omejen sprejem informacij skozi senzorni

register in z željo, da bi pozabili točko A, medtem ko smo s procesiranjem pri točki C, seveda brez dodatnih indikacij točke A, kakor smo tega vajeni v tipični formi. Razlog, da se ali hektično gibajoči, ali statični elementi večkrat zadržijo dlje kot 20 sekund je ravno namen omejitve in opuščanja danih informacij, teoretično bi se naj po tolikšnem časovnem intervalu človeški spomin podvrgel pozabljanju. V osnovni formi dela se preizkuša namembnost in uporabnost tovrstne organizacije zvoka kot del raziskovalne naloge *Through the perspective of sound*, ki je del nadaljnjih teoretično praktičnih raziskav med leti 2019 in 2021. Skladba je posvečena Luki Juhartu, ki je skladbo naročil v letu 2019 in je pisana specifično za zmožnosti njegovega glasbenega inštrumenta, ki omogoča, da na omejenih glasilkah proizvedemo izredno lomljive in subtilne alikvotne, ki se sočasno oglašajo ob prepričevanju glasilke. Skladba je tako bazirana na le-teh alikvotih, v večini kot vezni člen med konstantno spreminjajočo se formo in vračanjem k statičnosti celotnega dela.

**Luka JUHART** – *glej O POUSTVARJALCU...*

### **Mauricio VALDÉS SAN EMETERIO (1976)**

je improvizator, skladatelj, oblikovalec medijskih sistemov in kurator v polju glasbenih umetnosti. V Sloveniji živeči glasbeni umetnik se je rodil v Mexico Cityju. Deluje na različnih umetniških področjih, še posebej pa se posveča akustični, elektroakustični in eksperimentalni glasbi. Njegov opus vključuje solistične in ansambelske kompozicije, vodene improvizacije, več medijske projekte, instalacije, interaktivna dela, performanse, filme in različne uprizoritve. Njegova dela so bila predstavljena v osemnajstih državah, pogosto v okviru uradnega programa različnih festivalov, konferenc in simpozijev o glasbi in zvočni umetnosti. Sodeluje v zasedbi cikla *Sluhodvod*.



### **COUPERONA**

*Couperona* je skladba dveh avtorjev, ki vključuje kontrolirano improvizacijo, analizo algoritma in glasbeno intuicijo, katere izvor je formalno preprosta skladba *Les Baricades Mistérieuses*, francoskega baročnega skladatelja François Couperina.

Dialog med akordeonom in originalno skladbo, re-interpretirano z akuzmatičnimi zvoki, ki prihajajo iz različnih zvočnih predelav, skuša ponuditi večplasten zvočni dialog, ki se občasno izteka v vzdušje Couperinove harmonije.

Naslov skladbe je fuzija delovnega naslova *Hommage a Couperin* in krize, ki je vplivala na sodelovanje avtorjev ter zaznamovala čas, v katerem je skladba nastala.

### **Matej BONIN (1986)**

je diplomiral iz kompozicije pod mentorstvom prof. Uroša Rojka na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Izobraževanje je nadaljeval na Univerzi za glasbo in uprizoritvene umetnosti v Gradcu, smer kompozicija-glasbeni teater, pod mentorstvom prof. Beata Furrerja. Za svoj študij v tujini je bil prejemnik štipendije Ministrstva za kulturo Republike Slovenije.

Za svoja dela je prejel več nagrad, med drugim Prešernovo nagrado Univerze v Ljubljani leta 2008, na priporočilo dirigenta in skladatelja Petra Eötvösa je bil v letu 2014 prejemnik nagrade Gargonza Arts Award. Predstavil se je na EXPO Milano 2015, kjer je bil izbran med 50 finalistov kompozicijskega natečaja »Feeding Music-Music for EXPO 2015«. Na 62. mednarodni skladateljski tribuni Rostrum v Talinu 2015 je zmagal v kategoriji »do 30 let« s skladbo Cancro (za simfonični orkester). Leta 2016 je bil prejemnik delovne štipendije Ministrstva za kulturo. V letu 2017 je svoje delo *Shimmer II* predstavil na festivalu »cresc... Biennale für Moderne Musik Frankfurt Rhein Main«, v sklopu kompozicijskega seminarja, ki ga organizira Ensemble Modern. Redno sodeluje z mednarodno uveljavljenimi solisti



in ansambli (Ensemble Modern, Norrbotten NEO, RTV Simfonični orkester, Orkester Slovenske filharmonije, akordeonist Luka Juhart, violistka Megumi Kasakawa, hornist Saar Berger, pevka Irena Tomažin, tolkalni duo Drumartica, OL-SK duo, Savasa Trio, Shanghai Sinfonietta, Slowind ansambel, Divertimento Ensemble, neverBand, ansambel MD7 in številnimi drugimi izvajalci).

Pomembno mesto v njegovem ustvarjanju predstavljajo zanj tudi sodelovanja s plesnimi koreografi (Mirjam Klebel, Irena Tomažin, Tomaž Simatovič). Plod teh sodelovanj so tudi tri plesne predstave za katere je prispeval glasbo: *Islands in the fog* (2010), *Paradise on stage* (2014) in *Telo glaslu* (2015).

Poučuje na Akademiji za glasbo v Ljubljani (solfeggio) in na Gimnaziji Koper (glasbeno- teoretični predmeti).

## ONE MAN BAND II

K pisanju nove skladbe *One Man Band II* me je povabil Luka Juhart, s katerim sva že večkrat sodelovala, med drugim tudi pri nastanku skladbe *One Man Band I*.

V skladbi *One Man Band II* nadaljujem koncept skladb za akordeon in spremljevalne inštrumente, ki jih (kakor je že v naslovu sugerirano) nadzira solist sam.

Če sem se v prvi skladbi osredotočil na »analogne«, žive spremljevalne inštrumente (bas boben, hi-hat činela, in plastične cevi), sem se tokrat usmeril k digitalni spremljavi v obliki posnetka in efektov, ki modulirajo zvok akordeona.

Za navdih mi je služil tudi odlomek iz pesniške zbirke *Krčrk*, pesnika Karla Hmeljaka:

To, da nočem, sta inercija in odkmik, je priti bliže brez želeti.

Ministrstvo za kulturo RS



REPUBLIKA SLOVENIJA  
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Mestna občina Ljubljana



Mestna občina  
Ljubljana

## INFORMACIJE

Društvo slovenskih skladateljev

Trg francoske revolucije 6

1000 Ljubljana

01/241 56 60

[info@dss.si](mailto:info@dss.si)

[www.dss.si](http://www.dss.si)

